

Αριθμός Απόφασης 12093/2017
(Αριθμός κατάθεσης αγωγής .../2016)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Μαρία Παπαδοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Παναγιώτα Κολάρη, Πρωτοδίκη, Χρυσούλα-Ιφιγένεια Σαλαμάνη, Πάρεδρο-Εισηγήτρια (επειδή κωλύονται οι λοιποί τακτικοί Δικαστές) και από τη Γραμματέα Ελένη Παπαγεωργοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του, την 24^η Ιανουαρίου 2017, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Κ.Λ. του Π. και της Σ., κατοίκου Θεσσαλονίκης, με Α.Φ.Μ.:, 2) Ι.Λ. του Π. και της Σ., κατοίκου Θεσσαλονίκης, με Α.Φ.Μ.: και 3) Σ.Λ. του Η. και της Β., κατοίκου Θεσσαλονίκης, με Α.Φ.Μ.: Η πληρεξούσια δικηγόρος των εναγόντων Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου (Α.Μ.Δ.Σ.Θ. 5286), διορισθείσα δυνάμει των από 18-10-2016 έγγραφων εξουσιοδοτήσεων τους, που φέρουν βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής τους (άρθρο 96 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις, προκατέβαλε δε τις προβλεπόμενες από το άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013 εισφορές (βλ. το υπ' αρ. Α079515/2016 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης).

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Μ.Σ. του Ν. και της Α., κατοίκου Αττικής, με Α.Φ.Μ.:, ο οποίος δεν κατέθεσε προτάσεις.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από ...-...-2016 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως .../2016 αγωγή τους, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό 100- Κ.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 94 παρ. 1, 108 και 115 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την τροποποίηση τους με το Ν. 4335/2015, προκύπτει ότι στα πολιτικά δικαστήρια οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο, η υποχρέωση τους δε αυτή συνίσταται ειδικότερα στο να παρίστανται δια ή μετά πληρεξουσίου δικηγόρου και να καταθέτουν εμπροθέσμως έγγραφες προτάσεις, διαφορετικά, εάν δηλαδή παρίστανται μεν

δια ή μετά πληρεξουσίου δικηγόρου, δεν καταθέτουν όμως καθόλου ή εμπροθέσμως τις προτάσεις τους, θεωρείται ότι δεν λαμβάνουν μέρος κανονικά στη συζήτηση και δικάζονται ερήμην (ΑΠ 337/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1735/2010. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 407/2012, ΕΛΛΔ/νη 2012/1074). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 237 παρ. 4 εδ. ζ' ΚΠολΔ, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015 και ισχύει από 1-1-2016, ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, όταν αυτά δικάζουν κατά την τακτική διαδικασία, κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Στην προκείμενη περίπτωση, από την υπ' αρ./21-6-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά με έδρα το Πρωτοδικείο Πειραιά Ι.Α., την οποία νόμιμα προσκομίζουν οι ενάγοντες, αποδεικνύεται ότι επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με τη με αριθμό/17-6-2016 έκθεση κατάθεσης δικογράφου και τον ορισμό προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων εντός εκατό ημερών από την κατάθεση της αγωγής, ήτοι ως την ...-...-2016, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με επιμέλεια των εναγόντων, στον εναγόμενο (άρθρο 126 παρ. 1 περ. α', 128 παρ. 1 και 4, 237 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ). Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της ανωτέρω προθεσμίας και μέχρι την παρέλευση αυτής, ο εναγόμενος δεν κατέθεσε προτάσεις, επομένως πρέπει να δικασθεί ερήμην, κατ' άρθρο 271 παρ. 1, 2 εδ. α' ΚΠολΔ,

Κατά τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, ενώ αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται. Ως προσβολή της προσωπικότητας, θεωρείται κάθε διατάραξη από πράξεις τρίτων των επί μέρους εκφάνσεων αυτής, όπως είναι η εικόνα του προσώπου, η τιμή. η υπόληψη, η σωματική ακεραιότητα και η υγεία, το απόρρητο της ιδιωτικής ζωής, η πίστη, το επάγγελμα, η ελευθερία ανάπτυξης οικονομικής δραστηριότητας (ΑΠ 43/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΑΠ 849/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1085/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η αξίωση για άρση της προσβολής της προσωπικότητας προϋποθέτει ότι η προσβολή είναι ενεργός και δεν έχει λήξει (ΕφΘεσ 77/2007, ΕΠΙΣΚΕΜΠΔ 2007/504, ΕφΛαρ 431/2000, Αρμ 2001/457, Φουντεδάκη σε Γεωργιάδη Απ.. ΣΕΑΚ Ι, Εκδ. 2010. υπό άρθρο 57, αρ. 36), ενώ προϋπόθεση της αξίωσης για παράλειψη της προσβολής της προσωπικότητας στο μέλλον αποτελεί η ύπαρξη βάσιμης απειλής επικείμενης προσβολής στο μέλλον και δεν αρκεί η επίκληση μιας υποθετικής απειλής,

αλλά θα πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις που να καθιστούν σφοδρά πιθανό ότι ο εναγόμενος θα συμπεριφερθεί κατά ορισμένο τρόπο, διαφορετικά το σχετικό αίτημα είναι αόριστο (ΕφΘεσ 77/2007, ΕΠΙΣΚΕΜΠΔ 2007/504, ΕφΘεσ 2645/2002, Αρμ 2004/860, ΕφΛαρ 431/2000, Αρμ 2001/457. ΠΠρΣύρου 38/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑθ 1135/2014. ΒλλΔ/νη 2014, 828, ΠΠρΑΘ 1513/2010. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, όπως ορίζεται στο άρθρο 59 ΑΚ, και στην περίπτωση του άρθρου 57 ΑΚ το δικαστήριο με την απόφαση του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί, η ικανοποίηση δε αυτή συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Η ικανοποίηση, δηλαδή, για την ηθική βλάβη παρέχεται όταν συντρέχει και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΑΠ 849/2015. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑιγαίου 6/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ, σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Τέλος, όπως ήδη σημειώθηκε, για να γεννηθεί αξίωση προστασίας από προσβολή της προσωπικότητας κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914 και 932 ΑΚ θα πρέπει προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη που απαγορεύει συγκεκριμένη πράξη με την οποία προσβάλλεται έκφανση αυτής, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικώς κολάσιμη πράξη, όπως η απειλή, η εξύβριση ή η ψευδής καταμήνυση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 333, 361 και 229 ΠΚ αντίστοιχα (ΑΠ 308/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1089/2015, ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 1078/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΗρακλ 8/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι η πρώτη εξ αυτών διατηρούσε ερωτική σχέση με τον εναγόμενο από το μήνα Ιούλιο του έτους 2012 έως το μήνα Μάιο του έτους 2015, από την οποία απέκτησαν την ...-...-2014 ένα άρρεν τέκνο, που ο εναγόμενος αναγνώρισε ως γνήσιο φυσικό του τέκνο, δυνάμει συμβολαιογραφικής πράξης. Ακόμα, ότι ο δεύτερος και η τρίτη εξ αυτών

(εναγόντων), που τυγχάνουν αδερφός και μητέρα της πρώτης, αντίστοιχα, γνώριζαν τον εναγόμενο λόγω της παραπάνω σχέσης και διατηρούσαν μαζί του τυπικές καλές σχέσεις. Περαιτέρω, ότι από την ...-...-2015 και έπειτα ο εναγόμενος τους εξύβριζε με τις φράσεις που παρατίθενται αναλυτικά στο δικόγραφο στο πλαίσιο μιας ενδεικτικής απαρίθμησης του περιεχομένου των μηνυμάτων που έστελνε καθημερινά στα κινητά τους τηλέφωνα, αλλά και των συνεχών κλήσεων που πραγματοποιούσε προς τον τηλεφωνικό αριθμό της οικίας τους και το κινητό τηλέφωνο της τρίτης εξ αυτών, προσβάλλοντας έτσι την τιμή και την υπόληψη τους, επιπλέον δε, τους απειλούσε με βία με τις φράσεις που επίσης αναφέρονται αναλυτικά στο δικόγραφο στο πλαίσιο μιας ενδεικτικής απαρίθμησης του περιεχομένου των μηνυμάτων που έστελνε καθημερινά στα κινητά τους τηλέφωνα, αλλά και των συνεχών κλήσεων που πραγματοποιούσε προς τον τηλεφωνικό αριθμό της οικίας τους και το κινητό τηλέφωνο της τρίτης εξ αυτών, προκαλώντας σε αυτούς τρόμο και ανησυχία. Επιπροσθέτως, ότι την ...-...-2015 ο εναγόμενος προέβη σε καταγγελία στις αστυνομικές αρχές με αντικείμενο την δήθεν τέλεση των αναφερόμενων στην αγωγή αξιόποινων πράξεων από τον δεύτερο εξ αυτών (εναγόντων), με σκοπό να προκαλέσει την καταδίωξη του, τελώντας σε γνώση του ψευδούς περιεχομένου της καταγγελίας. Ότι, παρά την από ...-...-2015 εξώδικη πρόσκληση-διαμαρτυρία- δήλωση τους, που κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο, την έκφραση παραπόνων στο οικείο αστυνομικό τμήμα για την πραγματοποίηση συστάσεων σε αυτόν και την από 7-8-2015 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ./2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), με την οποία ο εναγόμενος υποχρεώθηκε προσωρινά να παραλείπει να προσβάλλει την προσωπικότητα τους, να παραλείπει να επικοινωνεί με οποιονδήποτε τρόπο μαζί τους, καθώς και να τους προσεγγίζει σε απόσταση μικρότερη των εκατό μέτρων, με την απειλή σε βάρος του χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης, ο τελευταίος συνεχίζει μέχρι και σήμερα να τους εξυβρίζει και να τους απειλεί μέσω μηνυμάτων και τηλεφωνικών κλήσεων, ενώ την ...-...-2015 επιτέθηκε χειροδικώντας κατά του δεύτερου εξ αυτών. Ότι ο εναγόμενος με τις προαναφερθείσες παράνομες και υπαίτιες πράξεις του προσέβαλε την προσωπικότητα τους, διέπραξε δε ποινικά αδικήματα, που συνιστούν ταυτόχρονα και αδικοπραξία. Τέλος, ότι εξαιτίας της συμπεριφοράς αυτής του εναγομένου υφίστανται συνεχώς μείωση της τιμής και της υπόληψης τους, ενώ διαβιούν σε καθεστώς τρόμου και πανικού,

φοβούμενοι καθημερινά για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα τόσο των ιδίων όσο και του ανήλικου τέκνου της πρώτης εξ αυτών. Με βάση το ιστορικό αυτό, οι ενάγοντες ζητούν, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει την προσβολή της προσωπικότητάς τους, η οποία προκαλείται με συκοφαντικές, υβριστικές και απειλητικές για τη ζωή και τη σωματική τους ακεραιότητα συμπεριφορές, να παραλείπει στο μέλλον συμπεριφορές όπως οι προπεριγραφείσες, αλλά και κάθε άλλη παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς τους, υπό οποιαδήποτε εκδήλωση ή έκφραση της, να απέχει από οποιαδήποτε διαπροσωπική επικοινωνία μαζί τους, είτε δια ζώσης είτε δια τεχνολογικών μέσων, όπως το τηλέφωνο (κλήσεις, γραπτά μηνύματα) και το διαδίκτυο (ηλεκτρονικά μηνύματα, μέσα κοινωνικής δικτύωσης), και να μην τους προσεγγίζει σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων, με την απειλή σε βάρος του χρηματικής ποινής 3.000 ευρώ και προσωπικής κράτησης διάρκειας 12 μηνών για κάθε παραβίαση της εκδοθησόμενης απόφασης. Επίσης, ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή εισάγεται παραδεκτά προς συζήτηση, κατά την τακτική διαδικασία, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 18 και 35 ΚΠολΔ), και είναι ορισμένη, καθώς περιέχει όλα τα, κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ, απαιτούμενα για τη νομική της θεμελίωση και δικαστική της εκτίμηση στοιχεία. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων που αναφέρθηκαν στην παραπάνω σχετική νομική σκέψη, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 176, 907, 908 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Λόγω της ερημοδικίας του εναγομένου, οι ως άνω ισχυρισμοί τον εναγόντων που θεμελιώνουν την αγωγή θεωρούνται ομολογημένοι, κατά το άρθρο 271 παρ. 3 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι αφορούν γεγονότα για τα οποία επιτρέπεται ομολογία και δεν υπάρχει ένσταση αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενη. Επομένως, η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει την προσβολή της προσωπικότητάς των εναγόντων, προκαλούμενη με συκοφαντικές, υβριστικές και απειλητικές για τη ζωή και τη σωματική τους ακεραιότητα συμπεριφορές, να παραλείπει στο μέλλον συμπεριφορές όπως οι προπεριγραφείσες, αλλά και κάθε άλλη παράνομη προσβολή της προσωπικότητάς τους, υπό οποιαδήποτε εκδήλωση ή έκφρασή της, να

απέχει από οποιαδήποτε διαπροσωπική επικοινωνία μαζί τους, είτε δια ζώσης είτε δια τεχνολογικών μέσων, όπως το τηλέφωνο (κλήσεις, γραπτά μηνύματα) και το διαδίκτυο (ηλεκτρονικά μηνύματα, μέσα κοινωνικής δικτύωσης), και να μην τους προσεγγίζει σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων, με την απειλή σε βάρος του χρηματικής ποινής 1.000 ευρώ και προσωπικής κράτησης διάρκειας 1 μηνός για κάθε παραβίαση της παρούσας απόφασης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Επίσης, η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Περαιτέρω, πρέπει να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εναγόντων (άρθρα 176, 184, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, πρέπει να ορισθεί παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση που ο ερημοδικασθείς εναγόμενος ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501. 502 παρ. 1, 505 παρ. 2 ΚΠολΔ). σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση ασκήσεως ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παύσει την προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων, προκαλούμενη με συκοφαντικές, υβριστικές και απειλητικές για τη ζωή και τη σωματική τους ακεραιότητα συμπεριφορές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παραλείπει στο μέλλον συμπεριφορές όπως οι περιγραφείσες ανωτέρω και στο σκεπτικό της παρούσας, αλλά και κάθε άλλη παράνομη προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων, υπό οποιαδήποτε εκδήλωση ή έκφανση της.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να απέχει από οποιαδήποτε διαπροσωπική επικοινωνία με τους ενάγοντες, είτε δια ζώσης είτε δια τεχνολογικών μέσων, όπως το τηλέφωνο (κλήσεις, γραπτά μηνύματα) και το διαδίκτυο (ηλεκτρονικά μηνύματα, μέσα κοινωνικής δικτύωσης), και να μην τους προσεγγίζει σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ και προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός για κάθε παραβίαση του

διατακτικού της παρούσας.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα προσωρινά εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, τα οποία ορίζει σε τετρακόσια (400) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη την 17^η Ιουλίου 2017 και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του την 24^η Ιουλίου 2017, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ